

Sygn. akt VI Gz 320/14

POSTANOWIENIE

Dnia 12 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Barbara Frankowska

Sędziowie: SO Anna Walus-Rzqsa (spraw.)

SO Anna Harmata

Protokolant: st. sekr. sądowy Małgorzata Zawilo

po rozpoznaniu w dniu 12 stycznia 2015 r. w Rzeszowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa: **(...) Spółki z o.o. w M.**

przeciwko: **(...) Spółce z o.o. w W.**

o **zapłatę**

w przedmiocie skargi pozwanego o wznowienie postępowania

na skutek zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Rejonowego w Tarnobrzegu V Wydziału Gospodarczego z dnia 20 października 2014 r., sygn. akt V GC 334/14

postanawia:

I. **o d d a l i ć** zażalenie,

II. **z a s ą d z i ć** od pozwanego (...) Sp. z o.o. w W. na rzecz powoda (...) Sp. z o.o. w M. kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu zażaleniowym.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu V Wydział Gospodarczy odrzucił skargę pozwanego o wznowienie postępowania w sprawie toczącej się pomiędzy stronami sygn. akt V GNc 659/10 przed Sądem Rejonowym w Tarnobrzegu.

Z ustaleń Sądu Rejonowego wynika, że pozwany uprawdopodobniając zachowanie terminu do wniesienia skargi wynikającego z art. 407 § 1 kpc wskazał, że termin ten rozpoczął bieg w dniu 25.04.2014 r. Z ustaleń Sądu Rejonowego wynika również, że w samej skardze o wznowienie postępowania pozwany podał, że o podstawie wznowienia, tj. o braku potwierdzenia odbioru przedmiotu zamówienia - jako nowej okoliczności w rozumieniu art. 403 § 2 kpc - dowiedział się w dniu 28.02.2014 r. Jednakże mając na uwadze jednoznaczne oświadczenie pozwanego co do tego, że termin wskazany w art. 407 § 1 kpc rozpoczął bieg w dniu 25.04.2014 r. Sąd Rejonowy uznał, że wniesiona przez pozwanego skarga jest niedopuszczalna, albowiem została wniesiona w dniu 8.04.2014 r., a więc przed dniem, w którym skarżący dowiedział się o podstawie wznowienia. Dlatego też Sąd Rejonowy skargę odrzucił na podstawie art. 410 § 1 kpc.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył pozwany.

Zarzucając naruszenie art. 410 § 2 kpc skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

W szczególności skarżący zarzucił, że podstawą wznowienia, opartego na art. 403 § 2 kpc był fakt, że dowiedział się o nowej okoliczności, tj. o tym, że powodowy dostawca nie posiada potwierdzenia odbioru przedmiotu zamówienia. O okoliczności tej, jak twierdzi skarżący, dowiedział się z pisma powoda z dnia 25.02.2014 r., które zostało doręczone pełnomocnikowi strony pozwanej w dniu 28.02.2014 r. W piśmie tym pełnomocnik powoda jako dostawcy wskazał, że nie posiada potwierdzenia odbioru przedmiotu zamówienia. Stąd też skarżący jako datę powzięcia informacji uzasadniającej złożenie skargi o wznowienie wskazał datę 28.02.2014 r. Skarżący wskazał również, że w dniu 25.04.2014 r. Sąd Okręgowy w Częstochowie ustalił jednoznacznie, że powód jako dostawca nie dostarczył A. H. żadnych wyrobów wykonanych na zlecenie (...) Sp. z o.o. i nie ma on dowodu potwierdzającego dostawę. Ustalenie Sądu w Częstochowie potwierdziło wcześniejsze oświadczenie (...) Sp. z o.o., że takiego potwierdzenia dowodu dostawy nie było – stąd też pozwany wskazywał również datę 25.04.2014 r. jako datę rozpoczęcia biegu terminu do wznowienia postępowania, w celu potwierdzenia podniesionej już wcześniejszej okoliczności braku potwierdzenia dostawy 50 komór grzewczych i posiadania tego dokumentu przez powoda.

W odpowiedzi na zażalenie pozwanego powód wniósł o oddalenie zażalenia i zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Powód podniósł, że pozwany nie zachował terminu do wniesienia skargi wynikającego w art. 407 § 1 kpc wskazując, iż pełnomocnik pozwanego już w mailu z dnia 7.01.2014 r. twierdził, że A. H. (odbierający komory grzewcze w imieniu pozwanego) w toku złożonych zeznań w sprawie toczącej się pomiędzy pozwanym a A. H. zeznał, że nie przyjmował komór grzewczych z firmy (...). Tym samym zdaniem powoda co najmniej od daty tego maila należałoby liczyć bieg terminu do ewentualnego wniesienia skargi o wznowienie postępowania.

Przy czym powód zwrócił uwagę, że A. H. zeznania, w których zaprzeczył dostawom zamówionych towarów złożył przed Sądem Rejonowym w Częstochowie już na początku stycznia 2014r.

Ponadto powód zarzucił, że strona pozwana już w piśmie z dnia 27.01.2012 r. skierowanym do powoda twierdziła, iż nie otrzymała zamówionego towaru. Tym samym bieg terminu do ewentualnego wniesienia skargi powinien być liczony od daty 27.01.2012 r., gdyż już wtedy pozwany podnosił zarzut, iż nie otrzymał zamówionego towaru.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Jak wynika z twierdzeń stron oraz z pism załączonych do akt, pomiędzy stronami toczyło się postępowanie przed Sądem Rejonowym w Tarnobrzegu V Wydziałem Gospodarczym , w którym został wydany nakaz zapłaty w dniu 11.08.2010r. sygn. akt V GNc 659/11. Przedmiotem tego postępowania była zapłata za towar dostarczony przez powoda pozwanemu tj. 50 komór grzewczych (k. 4,6).

Według strony pozwanej komory grzewcze odebrał na zlecenie pozwanego A. H. (k. 8). W toku prowadzonego postępowania przed Sądem Rejonowym w Częstochowie, w którym pozwany domagał się zapłaty od A. A. H. zaprzeczył aby otrzymał komory grzewcze (k.8,38). Stąd też pozwany pismem z dnia 18.02.2014r. wezwał powoda do udzielenia informacji w przedmiocie posiadania przez powoda dowodu potwierdzającego odbiór komór grzewczych przez A. H.. W piśmie z dnia 25.02.2014r. - w odpowiedzi na powyższe - powód podał, że nie przechowuje tego rodzaju dokumentu tym bardziej, że wierzytelność objęta nakazem zapłaty z dnia 11.08.2010r. została skutecznie wyegzekwowana przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Ciechanowie.

Z powyższego pisma , otrzymanego przez pozwanego 28.02.2014r. , pozwany wywiódł, że powód nie posiada potwierdzenia odbioru przedmiotu zamówienia i jest to nowa okoliczność w sprawie V GNc 659/10, która stanowi podstawę do wznowienia postępowania na podstawie art. 403 § 2 kpc.

W zażaleniu na postanowienie Sądu Rejonowego w przedmiocie odrzucenia skargi, pozwany wskazał, że o braku potwierdzenia odbioru przedmiotu zamówienia dowiedział się z powołanego wyżej pisma powoda z dnia 25.02.2014r., które pozwany otrzymał 28.02.2014r., stąd też początek biegu terminu trzymiesięcznego do wniesienia skargi należy liczyć od tej daty. Wskazana później data 25.04.2014r. jako data rozpoczęcia terminu z art. 407 § 1 kpc została wskazana według pozwanego jedynie dla potwierdzenia zaistnienia wcześniejszych okoliczności dotyczących braku potwierdzenia dostawy.

Za żalenie pozwanego nie zasługuje na uwzględnienie.

Nie można przyjąć, że pozwany dopiero w dacie 28.02.2014r. dowiedział się o tym, że nie istnieje dowód potwierdzający dostawę komór grzewczych przez powoda. Zasadnie wskazuje strona powodowa, że już z meila z dnia 7 stycznia 2014r., załączonego przez powoda do odpowiedzi na skargę, wynika, że pozwany powziął wiadomość o braku dowodu dostawy (k. 38). W meilu tym pozwany wprost twierdzi, że wiadomość o braku dowodu dostawy powziął z zeznań A. H., które jak zasadnie zarzuca powód zostały złożone wcześniej. Ponadto do odpowiedzi na zażalenie powód załączył pismo pozwanego z dnia 27.01.2012r., z którego wynika, że już w tej dacie pozwany twierdził, że nie otrzymał urządzeń objętych sprawą VI GNc 659/10 (k. 97).

Mając na uwadze powyższe termin trzymiesięczny do wniesienia skargi wynikający z art. 407 § 1 kpc można liczyć najpóźniej od dnia 7 stycznia 2014r. (data meila). Skoro więc pozwany wystąpił, ze skargą w dniu 8.04.2014r. (data nadania przesyłki k.16) nie zachował terminu wynikającego powyższego przepisu .

W tym stanie rzeczy zażalenie oddalono jako bezzasadne na podstawie art. 385 kpc w związku z art. 397 § 2 kpc.

O kosztach postępowania zażaleniowego orzeczono na podstawie art. 98 w zw. z art. 108 § 1 kpc oraz § 6 pkt 5) i § 12 ust. 2 pkt 1) rozporządzenia M.. Spr. z 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (teks. jedn. Dz.U. z 2013r. poz. 490).